

Hr/fru præsident.

Kære kolleger, ministre og medlemmer af Nordisk Råd.

Jeg føler mig hjemme i Norge. For 5 år siden var jeg også på denne talerstol for at deltage i de fælles nordiske diskussioner om vores fælles samarbejde.

Vi havde jo i foråret en valgkamp i Grønland, og hvis jeg der havde sagt. "Stem på mig, for jeg vil til session i Oslo!", så ville folk nok have tænkt: "åh nej, nu er"hun da blevet tosset".

Jeg ved ikke, men der er måske nogle af mine nordisk kolleger her i forsamlingen, der har prøvet at gøre det - at komme i Nordisk Råd - til en mærkesag i deres valgkamp!

Når vi skal diskutere visioner for det nordiske samarbejde, så skal vi - i Selvstyret - først og fremmest huske på, at vi - som udgangspunkt - er et arktisk folk. Og ikke et nordisk folk. Den nordiske bosættelse i Grønland med direkte betydning for vor tid var jo først af blivende karakter i anden omgang. Historien med Hans Egede kender vi alle sammen.

Der er noget med Norge!

Men vi er altså i hovedsagen et arktisk folk. Vi er blevet en del af den nordiske familie i kraft af den kultur, der kom til os udefra for nu næsten 300 år siden. At udviklingen af vores skriftsprog blev gjort af en tysker, viser jo blot, at globalisering altid har været kristendommens ambition.

Nogle vil så hævde, at det kulturelle overgreb, som kristendommen udgjorde mod den kultur, som vore forfædre havde, er i orden. Men det er jo nok, fordi vi selv er blevet kristent opdraget!

En af min regerings vigtigste projekter for at sikre en i alle henseender bæredygtig udvikling på vej mod vores selvstændighed er forsoning!

Vi vil i de kommende år bruge tid og kræfter på at "komme overens" med vores historie.

Er det nu så mærkeligt. Jeg synes det ikke. For mig er forudsætningen for at kunne deltage i en ligeværdig dialog med gode naboer og folk fra andre lande, at jeg har orden i mit eget sind. Sådan er det også med et folk. Et folk skal kunne være stolt af sig selv, uden der sidder noget og gnaver, som dragen Nidhug ifølge den nordiske mytologi gjorde i roden på Yggdrasil.

For os er visionen om det nordiske samarbejde, at vi fortsat arbejder sammen i "**tillid**", at vi kan diskutere ting, at vi kan løse uoverensstemmelser gennem dialog i respekt for hinanden.

Vi har udviklet et næsten fælles arbejdsmarked. En uddannelses- og socialsektor, som borgere på tværs af grænserne føler sig trygge ved. Vores vision for det nordisk samarbejde indeholder selvfølgelig også det sidste afgørende skridt - at vi - Grønland - går over til fuldt medlemskab.

For os, der har overtaget størstedelen af de opgaver, som en traditionel stat har, er det en naturlig udvikling. For nogle kan dette synes lidt besværligt, fordi man så skal ændre Helsingforsaftalerne.

Men hvem ved. Hele vores grønlandske frigørelsesprojekt er gang på gang blevet mødt med. Det kan man ikke fordi!..... et eller andet.

Knap var hjemmestyreloven trådt i kraft, før vi havde en folkeafstemning om et vigtigt udenrigspolitisk emne: Udmeldelsen af EF. Og udenrigspolitik var ikke en del af hjemmestyreloven. Men det var politik, og vi fandt en politisk løsning, som på afgørende vis ændrede vores tilknytningsforhold til EF - i dag EU. Fra medlemskab til en gensidig aftale.

I al respekt for Nordisk samarbejde er EU-aftalen – sammen med den forsvarsaftale, vi i Rigsfællesskabet har med USA - nok den den vigtigste udenrigspolitiske aftale for Grønland.

Og i politik er meget muligt. Det kan jo være, at min gode kollega Jyrki Katainen får brug for en stabil leverandør af brændsel til de nyere finske el-værker en dag.

De nordiske lande har en lang tradition i FN for at tale med en stemme. Vi arbejder nu både i Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd på at skabe grundlaget for, at vi også kan gøre det samme i Arktisk Råd. Det er også en del af vores vision for nordisk samarbejde, at vi udvikler Nordens rolle som en regionalpolitisk aktør. Talsmænd for det nordiske samarbejde har ved flere lejligheder fremført, at Norden samlet er verdens 10. største økonomi, og derfor - hvis man diskuterer samarbejdet med dette udgangspunkt - hører hjemme i G20.

Ved den seneste session i Helsingfors var et af de store samtaleemner rapporten "Nordiske fællesskaber" til Nordisk Råd, der omtalte det nordiske forsvarssamarbejde (NORDEFECO) som et eksempel på videreudvikling af samarbejdet på en enkel og smidig måde. Arbejdet med at inddrage Sverige og Finland i luftovervågningen af islandsk territorium er en konkret illustration af dette.

Dette kan ses som et bevis på, at den del af forsvarspolitikken, der handler om overvågning, nu er blevet til et samarbejdsområde for de nordiske lande. Med de store områder, som vi har i Arktis, kunne det næste skridt jo være en Nordatlantisk Drone Eskadrille. En sådan enhed ville på en langt billigere måde end konventionelle fly kunne holde øje med den stigende aktivitet til lands og til vands, som vi i dag har i vore del af det arktiske område.

Hr/fru præsident.

Vores vision for det nordiske samarbejde omfatter således, at vi bruger det fine system, vi allerede har i dag, til at løse eksisterende og nye arbejdsopgaver i fællesskab. Som bekendt har de nordiske regeringsledere i dag undertegnet en deklaration om det nordiske samarbejde, der skal slette eksisterende og modvirke nye grænsehindringer.

Samtidig med at vi holdes os for øje, at det, i det nordiske samarbejde, vil være en gevinst for alle parter, at de selvstyrende lande fuldt og helt deltager i arbejdet.

Tak for ordet